

Opinia națională

Săptămânal de opinie, informație și idei de larg interes național

1852-2002

Nicolae Bălcescu

promotor al idealului unității naționale a românilor și al făuririi statului român modern

Prof. univ. dr. Nicolae ISAR

Se împlinesc anul acesta, la 17/29 noiembrie, 150 de ani de la trecerea în eternitate a lui Nicolae Bălcescu, figura-simbol a generației de la 1848, cel mai de seamă ideolog al revoluției de la 1848, unul dintre promotorii idealului unității naționale a românilor și al făuririi statului român modern.

În fost dar să se nască la București, la 29 iunie/11 iulie 1819, în ajunul revoluției condusă de Tudor Vladimirescu. Și-a petrecut copilaria în tumultul frântătorilor politice care marcară tracțiunea de la regimul domniilor pământeni. Ele a Colegiul național „Sf. Sava”, în anii 1832-1835 – după ce anterior lucea lecții în particular – a reușit, aici în Colegiu, insufleții patrioțice a unor discali precum Florin Aaron – profesor său de istorie –, Simion Margovici, Costache Monovici, Petruște Poenaru și-a, în contact cu acestia, adolescentul Bălcescu goa călit spiritual, pregătindu-se pentru avurtura unei vieti puțin în slujba redescoperirii neamului său și a înfătuărui unor mire care îl pățeau a venit din trecut.

Il reușește, în anul 1838, pe când abia împlinește 19 ani, înrolându-se în rândul armatei naționale, ca mulți alii fiți de boieri atingi de facța liberalismului și a

nationalismului. Era o opțiune care ascundea, de la această vîrstă, una dintre ideile esențiale ale „gânditorului” revoluționar: necesitatea reorganizării și dezvoltării oprii pamantene drept condiție a emancipării politice și eliberării naționale. Caierea militară, însă, avea să-l încerte pe scurt durată, în urma conspirației patrioțice condusă de Mihail Filipoescu, descoptorul său în octombrie 1840, fiind scos din armată. Ca participant la „complot”, cum îl numea autoritățile, a fost judecat și condamnat la 3 ani recluziune la mănăstirea Mărgineni, podușă blindată în raport cu celorlalți inculpați, fiindu-se seama de vîrstă sa (deși plana asupra lui circumstație agravante, de a se fi numărat între cadrele oprii naționale, din escadronul III respectiv regimentul III, din care facea parte, fiind singurul militar cu grad de tanăr, participant la misiune). Va fi eliberat din închisoare, la începutul anului

1843, amnistiat fiind, și dată cu ceilalți condamnați de către nou domnitor, Gh. Bălcescu din păcate, în răstimpul recluziunii sa capăta rîcăala la plămân care îl va duce peste cca 10 ani la moarte.

Este sigur că închisoarea de un an și jumătate, pe care Bălcescu a suportat-o, în loc de 3-4 înfrângă avântul tinerelor revoluționari, dimpotrivă, i-a întărit caracterul, î-l impunând de către luptei revoluționare, sub impulsul unui patriotism ardoros.

Il vedem în acel an, 1843, întemeind impreuna cu prietenii săi, I. Oficu și Chr. Teli, societatea „Frâții”, care urmă să aducă drept paravan, ca instituție legală, Societatea Literară, funcționând în București din toamna acestui an, iar apoi, din decembrie 1845, tot ca paravan, peste hîrtule, la Paris, Societatea studenților români, aceste societăți, la rândul lor, cum se ştie, urmând a avea un rol important în pregătirea revoluției de la 1848.

Actualitatea lui Bălcescu

Prof. univ. dr. Dan BERINDEI
Membru al Academiei Române

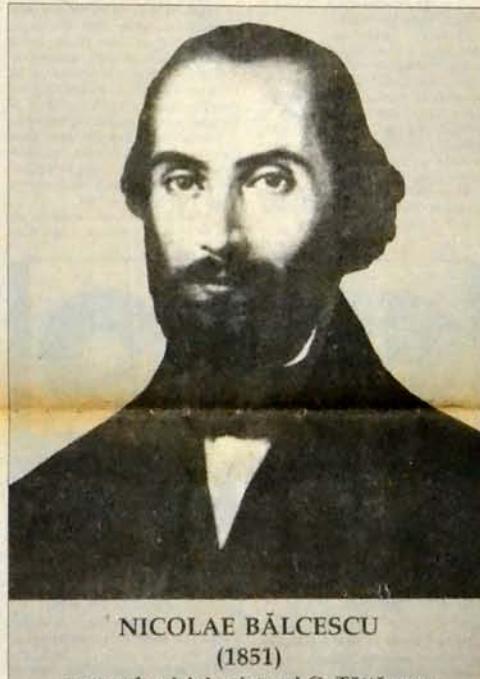
Viața și opera marilor personalități ale unui popor sunt întotdeauna strîns legate de istoria acestuia, de bucuriile și durele sale, uneori de înfrângeri, dar mai ales de binecuvântări. Ele se aşează prominent în fruntea fluxului spre progres al poporului, al luptei sale de afirmare. Nicicicel din Decebal, un Stefan cel Mare, un Mihai Viteazul, un Horea, un Tudor Vladimirescu nu vor fi despărțiti din cartea istorică a trecutului poporului nostru. Papa Ioan se înscrise dominant în istoria românilor și ea reprezintă, totodată, pagini strălucitoare înscrisă în istoria umanității. Prin puterea gândului și faptelor lor aceste personalități se despărțesc din filele ingălbenite ale cronicașilor și documentelor, urmându-și și astăzi poporul în evoluția sa milenară, în drumul său neconcentric ascendent. Moartea sa a pus capăt prezenței lor, dimpotrivă perspectiva istorică le definește mai lăpide dimensiunile și însemnatatea, iar oamenii generațiilor următoare i-au putut și îi poartă cu ei în

cărțile lor, dar mai ales în constiția lor. Nicicicel marile personalități nu pot fi urcate de poporul căruia i-au apartinut și îl au susținut.

Nicolae Bălcescu se înscrise marcant, dominator, într-un frunteanul generației fautorilor României moderne, ai unei generații care prin luptă și jertfa ei și bineînțelesul pe deplin de la patre. Este generația care a reușit să înfiinteze căpătul paralelizant ale feudalismului, să dea un cadru de evoluție poporului roman, să realizeze prima etapă a unității statale – desăvârșită prin plenar în 1918 – și să cercusească ecălarămea, așezând România printre statele independente ale lumii.

Născut în preajma mișcării revoluționare din 1852, Bălcescu a debutat în viață în frântătoarele prime etape a revoluției burghezo-democrațice din țările române. A trăit pe urmă intențe decenii premergătoare revoluției pașoptiste, perioadă de intensă pregătire și de transformări sociale-

(Continuare în pag. 3)

NICOLAE BĂLCESCU
(1851)

portret în ulei de pictorul G. Tătărescu

Globalizare și cultură

Prof. univ. dr. Marin AIFTINCĂ

Este de domeniu evidentă faptul că, în ultima vreme, cultura, globalizarea și postmodernismul formează o trinitate conceptuală ce reține atenția cu insistență în abordările politice, economice, diplomatici, culturologice și, desigur, filosofice. Explicația a două cercetării consacrate proceselor globale, care au pus în relief prezența unor schimbări rapide în sfera culturii, generate de amplierea și obiectivitatea globalizării, al căror fenomen subvențion este terorismul, care a atins acum un nivel exploziv și insălbătitor. Cu amanute speranțe, dar mai ales cu îngrijorare este privita retroacțiunea globalizării asupra culturii, ceea ce a dat naștere la numeroase întrebări și la putine soluții.

Într-o carte recentă, intitulată *Realitatea nu este ceea ce pare a fi*, Walter Truett Anderson spune că, în ultimul deceniu, am trecut pe neobsolete credințele că lumea postmoderană, cum să-l întărim pe lumea modernă, este lumea de la credință (belief system) ce are modul lumea modernă, precum și de multe credințe specifice societăților postmoderne. În plus, mai avem o suspiciune creșătoare față de ideea că toate sistemele de credință sunt construcții sociale, o povestire (story) despre alte povestiri, o credință despre alte credințe. Această suspiciune, așadar, autoritățat, va deveni probabil, în scurii timpuri, esență globalizării pentru că mai mulți oameni; ea va fi nucleu primelor civilizații globale. Decocidat, însă, ca este surse nemulțumitorii, a conflictelor, fiind rezisită în viața noastră cotidiană sub formă nesigurării, anxietății, flăcărându-ne vulnerabilitatea și diverse culte, la sociul faptelei religioase, la diviziunea societăților în grupuri antrenate într-un ciudat conflict ideologic nu numai între credințe, dar și referitor la credințele însăși. Se conurează o lume, pe care gânditorul Stephen Toulmin zice că nu stie cum să o defină mai exact. O cultură postmodernă, bazată pe o altă înțelegere a sensului realității sociale,

este pe care să capete ființă; acesta însă este o naștere durerioasă.

Anderson își concentrează analiza pe caracteristicile fazelor de trecere către cea ce el numește lumea postmodernă și detectează trei mari procese modelatoare ale acestui transiții. Primul, care a traversat întregul secol, este căderea vechilor orientări ale credințelor – proces amplu documentat orândin în lume. Rezultatul acestuia fenomen în creștere este apărarea „pieței” necontrolate a realității, în care orice sistem de creație se oferă publicului spre consum. Al doilea proces constă din emergența unei noi polarizări, a unui conflict privind natura înțâmpinării și avenirii sociali; jocul epistemologic al vecinii familiilor de concepții favorite – clasă, rasă și naționalitate – este o sură a controversei politice. Această polarizare este evidență în proprietățile bătălii duse pe terenul educației, îndeosebi, în ceea ce privește instrucția morală și în ceea ce privește instrucția diferențieră. Al treilea proces, care ne interesează astăzi, este nașterea unei culturi globale, cu o vizionă întărite globală asupra lumii. În acest sens, globalizarea asigură o nouă arenă, în care toate sistemele de credințe se pot privi pe sine și pot deveni consiente de existența altora, în care oamenii de pretinându-lă, întărește modă precedent, pentru a afla cine și ce sunt ei. Anderson crede că domeniul în curs va alcătui o scenă pe care se desfășoară acest proces, în care urmării se va strădui să construiască o nouă civilizație, bazată pe un nou sens de realitate socială.

Dacă acceptăm această analiză a lui Anderson, susținută direct sau indirect și de alții autori, cel de-al treilea fenomen caracteristic al contemporaneității, apariția unei culturi globale, punem o serie de probleme conceptuale și funcționale foarte complicate. A le clarifica nu a înțelege că mai bine este un imperativ cerut nu pentru a ne opune domnitorilor globalizației, ar fi nepractic, întrucât acest fenomen areă o direcție de evoluție în lumea contemporană.

(Continuare în pag. 4)

Practica studenților

Cum o organizăm. Cum depurge.

Ce importanță îl acordăm

în procesul de învățămînt

Pagina 6

Înmânarea Diplomelor pentru bursă de merit studenților de la:

- Facultatea de Limbi și Literaturi Străine
- Facultatea de Muzică
- Facultatea de Filosofie și Jurnalistică

Pagina 3

Imagine de la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine

Consultării pentru studenții economistiști ... și nu numai pentru ei

MONEDA UNICĂ EUROPEANĂ

Elena GURGU,
asistent universitar doctorand

Intrarea în circulație a monedei unice euro de la 1 ianuarie 2002 echivalează, potrivit specialistilor, cu o „revoluție culturală” pentru 304 milioane de cetățeni din țările membre ale Uniunii Europene. Urmând unei faze premergătoare de trei ani, la 1 ianuarie 2002, membrii „zonei euro” au trecut la introducerea monedei unice euro sub formă de numerar, desăvârșind astfel uniunea economică și monetară europeană.

Războiul monedei euro

Idea de creare a unei monede unice europene reprezentă în mod probabil evenimentul financiar mondial cel mai important de la cînd era sistemul monetar creat la Bretton Woods. Primele proiecte de unificare economică și monetară au vîzut lumenii zile acum aproape 30 de ani. **Euro a înglobat, astăzi, o lungă pregătire a economiilor europene**, începută cu crearea unei piețe comune (în anii ’60), urmată de liberalizarea mișcării de capital (1990); de realizarea pieței unice în 1993 și, după semnarea Tratatului de la Maastricht, de convergența economiilor inspre cele mai bune performanțe în materie de inflație, rate a dobânzii și a deficitului.

In anul 1969, a fost adoptat Planul Barre, urmat în 1971 de **Raportul Werner**, care prevedea realizarea unei uniiuni economice și monetare (U.E.M.) în 1980. Însă, criza economică determinată de socul petrolier a dus la abandonarea Planului Werner. Abia în anul 1989, Consiliul european de la Madrid a aprobat **Raportul Delors**, care propunea crearea unei uniiuni economice și monetare în trei etape. Pentru a discuta această problemă a fost convocată o conferință interguvernamentală la Maastricht, care s-a încheiat prin semnarea unui tratat, în februarie 1992, care avea să intre în vigoare abia anul viitor, în noiembrie 1993.

Un război lung

Tratatul de la Maastricht prevedea trei etape. Prima etapă cuprindea perioada de timp **1 iulie 1998 - 31 decembrie 1993**, în care s-au realizat următoarele: ratificarea Tratatului de la Maastricht, înființarea totală a obștei celor din calea fluierilor de capital, o mai bună cooperare între politicele economice naționale, precum și o mai bună cooperare între băncile centrale ale statelor comunitare. A doua etapă, care a durat de la 1 ianuarie 1994 și pînă la 31 dec. 1998, a avut ca mișcare a aplicare a programelor multianuale pentru evitarea unei rate mari a inflației și reducerea deficitului bugetar. În această perioadă de timp, au luat ființă Institutul Monetar European (I.M.E.), cu sediul la Frankfurt, și Banca Centrală Europeană (B.C.E.). Tot în această etapă, s-au adoptat denumirea monedei unice (euro) și statutul juridic al acesteia, s-a stabilit scenariul practic și date pentru trecerea la Uniunea Monetară, nouă mecanism de schimb european, s-a realizat acordul de stabilitate monetară și de creștere, s-au adoptat rezoluția asupra criteriilor economice și cea asupra politicii valutare, s-au întocmit rapoartele asupra studiului îndeplinirii criteriilor de convergență, s-au stabilit (arile care îndeplinește criteriile pentru intrarea în U.E.M. (Uniunea Economică și Monetară) de la 1 ianuarie 1999, s-au numit membrii directoratului B.C.E. și altele. În aceeași perioadă de timp, se cerea și se remarcă distinctul rolul semnificativ pe care l-a avut Institutul Monetar European în fundamentarea aspectelor esențiale ale construcției monetare europene prin protejarea și punerea în acțiune a Băncii Centrale Europene și a Sistemului Băncilor Centrale (S.E.B.C.), stabilirea linilor directoare și a mecanismelor politicii monetare comune, protejarea sistemelor de plată, rezolvarea problemelor juridice, statisticice, de confiabilitate etc. Cea de-a treia și ultimă etapă a debutat în 1 ianuarie 1999 și este etapa de introducere a

U.E.M. prin adoptarea monedei unice: exclusiv ca monedă scripturală în primii trei ani (1999, 2000, 2001), iar de la 1 ianuarie 2002 și ca monedă fiduciарă (bancnote și monedă metalică), cu rata de schimb universal acceptat, măsură a valorii și mijloc de rezervă;

b) moneda comună are avantajul de a înălța fluierurile speculative de capital dintre țările partener;

c) această monedă este instrument de rezervă, membrii comunității nemaiavând nevoie de rezerve internaționale în cadrul acestui spațiu;

d) moneda comună stimulează integrarea politicilor economice;

e) integrarea monetară implică o politică valutară comună.

Pentru costurile acestei participări, le vom enumera pe cele esențiale, și anume:

a) pierderea autonomiei politicilor monetare și valutare ale membrilor individuali, ceea ce poate duce la probleme serioase dacă ritmurile de evoluție a salariailor, productivității și prețurilor au tendințe diferite în diverse țările membre;

b) posibila creștere a somajului, datorită trecerii unor țări cu rate inflației mari, la o rată redusă a acesteia.

Autoritățile Uniunii Europene au luat măsuri în vederea asigurării

D. Intrarea în circulație a monedei euro

De la 1 ianuarie 2002 a intrat în circulație noua monedă fiduciарă, iar moneda națională a fiecărei țări va fi retrăsă progresiv din circulație, cel mai târziu, la 1 iulie 2002. Dacă introducea în 11 țări a monedei euro, numai pe pielele financiare, la 1 ianuarie 1999, a implicat apropape exclusiv operatori profesioniști, specifici schimbării fizice a monedelor naționale cu moneda euro a implicit, în forma aceasta, întreaga economie și totă populația, nu numai din țările membre, ci și din alte țări, care dețin numerați în monede naționale ale țărilor „zonei euro” și pentru care noua monedă devine o realitate tangibilă sub formă de bancnote și monede metalice.

c) principiu „nici interdicție-nici obligație” (nu există nimeni nici obligație, dar nici interdicție de a utiliza euro în formă sau scripturală în decursul „perioadei transiției”);

d) principiu continuitatea între ECU și euro (la rata de conversie: 1 ECU = 1 euro);

e) principiu nondiscriminării între cele două unități monetare – euro și moneda națională (nu va există nici o acțiune de promovare vizând exclusiv doar una dintre ele).

Toate cele 11 țări participante au elaborat planuri naționale de trecere la euro, în care au fost inventariate problemele de fond (generale) și cele speciale, soluțiile preconizate și responsabilizările instituționale în materie, dar distințe pe următoarele sectoare instituționale: populație, sistem bancar și finanțări, întreprinderi, administrație publică și altele.

De la 1 ianuarie 1999, în toate țările membre, mareea majoritate a operațiilor de plată și a mecanismelor politicii monetare comune, protejarea sistemelor de plată, rezolvarea problemelor juridice, statisticice, de confiabilitate etc. Cea de-a treia și ultimă etapă a debutat în 1 ianuarie

preschimbărată, gratuit, de către banca centrală a fiecărei țări, astfel: timp de 10 ani pentru bancnote și 1 an pentru monedele metalice.

Monedele euro au 7 cupuri cu următoarele valori nominale: 5, 10, 20, 50, 100, 200 și 500 euro. Moneda metalică constă în pieze de 1 și 2 euro și ca monedă divizionară (denumită „cent”, 1 euro = 100 centi), are 6 piese cu valori de 1, 2, 5, 10, 20 și 50 de centi.

Participarea la un spațiu monetar comun presupune beneficii, dar și costuri. Printre beneficiile acestei participări se pot enumera următoarele:

a) moneda comună posedă toate avantajele: mijloc de schimb universal acceptat, măsură a valorii și mijloc de rezervă;

b) moneda comună are avantajul de a înălța fluierurile speculative de capital dintre țările partener;

c) această monedă este instrument de rezervă, membrii comunității nemaiavând nevoie de rezerve internaționale în cadrul acestui spațiu;

d) moneda comună stimulează integrarea politicilor economice;

e) integrarea monetară implică o politică valutară comună.

Pentru costurile acestei participări, le vom enumera pe cele esențiale, și anume:

a) pierderea autonomiei politicilor monetare și valutare ale membrilor individuali, ceea ce poate duce la probleme serioase dacă ritmurile de evoluție a salariailor, productivității și prețurilor au tendințe diferite în diverse țările membre;

b) posibila creștere a somajului, datorită trecerii unor țări cu rate inflației mari, la o rată redusă a acesteia.

Autoritățile Uniunii Europene au luat măsuri în vederea asigurării

pe fiecare bancnotă se regăsește imaginea drapelului U.E., cu cele 12 stele, ca și în hărți utilizată la Europa, care include Turcia, dar și Grecia. Aceasta este considerată o mare greșeală. Criteriile de convergență nu sunt criterii de aderare, România, la fel ca și celelalte țări PECO, trebuie să se concentreze în principal asupra procesului de reformă structurală, administrativă și economică. Adoptarea monedei nu poate fi decât etapa finală în ceea ce a fost și va rămâne un lung proces de integrare economică.

România se află astăzi în fază precalificării aderării. În momentul de față țările candidate trebuie să realizeze reforme economice corecte pentru a îndeplini criteriile economice de la Copenhaga privitoare la o economie de piață. Printre altele, trebuie să se pună în funcțiune și părți specifice ale acquis-ului Uniunii Economice Monetare, cum ar fi:

– liberalizarea ordonată a mișcării de capitaluri;

– interdicția finanțării directe a sectorului public de către bancherii centrali și a accesului privilegiat al sectorului public la instituțiile financiare;

– admeterea statelor naționale ale băncilor centrale în Tratatul de la Maastricht, cuprinzând și independența autorităților monetare.

Dintre toate țările candidate, România este în prezent printre țările cel mai rău plasate pe plan economic. Este, de asemenea, unul din cele mai puțin dezvoltate țări din Europa. Printre altele, trebuie să se pună în funcțiune și părți specifice ale acquis-ului Uniunii Economice Monetare, cum ar fi:

– liberalizarea ordonată a mișcării de capitaluri;

– interdicția finanțării directe a sectorului public de către bancherii centrali și a accesului privilegiat al sectorului public la instituțiile financiare;

– admeterea statelor naționale ale băncilor centrale în Tratatul de la Maastricht, cuprinzând și independența autorităților monetare.

În afara „zonei euro”, cum este România, schimbarea banilor a fost lăsată pe seama piețelor locale. Toți cei care păstrează una din bancnotele menționate anterior, acasă sau în casete de valori, în conturi bancare, le vor schimba în noile bancnote euro, începând cu 1 ianuarie 2002, în principal prin ghisele bancare, oficile postale și distribuitorile automate de bancnote.

Conturile bancare din zona euro sunt numai exclusiv în euro, începând de la 1 ianuarie 2002. Orice client poate cîteva ore în orice moment, convertirea contului său bancar în euro.

Autoritățile Uniunii Europene au lăsată să fie cîteva valute de la 1 ianuarie 2002. De fapt, ei au afiat cînd le pot schimba, cum, unde, indiferent că le păstrează la bănci, asupra lor, ori depozitele în sefuri.

In afara „zonei euro”, cum este România, schimbarea banilor a fost lăsată pe seama piețelor locale. Toți cei care păstrează una din bancnotele menționate anterior, acasă sau în casete de valori, în conturi bancare, le vor schimba în noile bancnote euro, începând cu 1 ianuarie 2002. Băncile din România au fost pregătite pentru conversie și pentru furnizarea noilor bancnote.

Monedele INR din conturile bancare aflate în România au fost transformate automat și în mod gratuit în euro, contractele încheiate anterior păstrându-le caracteristicile inițiale.

De la 1 ianuarie 2002, operațiunea de preschimbare la băncile comerciale se efectuează contra unui comision de schimb valutar, dar fară să fie necesară recarea contractelor inițiale.

Trecerea la euro nu a afectat valoarea economiilor, iar nouă cont format în euro se poate folosi pentru a efectua același operării care au fost posibile înainte de trecerea la monedă unică euro. În plus, se poate să se realizeze și până atunci în „monedele INR”.

In ceea ce priveste creditele și depozitele din bănci, cu seadență după data de 31 decembrie 2001, acestea au fost în mod automat convertite în euro la 31 dec. 2001, fără modificarea condițiilor existente. Conversia s-a efectuat conform ratelor de schimb fixe, anunțate de Banca Centrală Europeană.

Băncile centrale din afara „zonei euro” nu au participat direct la distribuirea noilor bancnote și monede divizionare. Aceasta a fost înlocuită cu o emisiune de băncile comerciale din țările respective. Băncile centrale au reprezentat însă veriga de legătură între Banca Centrală Europeană și băncile comerciale angrenate în procesul de preschimbare. Băncile comerciale au fost cele care au fost alimentate cu monede și bancnote și care au asigurat depozitarea și transportul lor, precum și distribuirea către solicitanți.

Alimentarea băncilor comerciale din țara noastră s-a realizat în prima parte din luna decembrie 2001, prin intermediul băncilor corrispondente. Băncile comerciale din România și-au mobilizat resursele financiare pentru informarea clienților și a publicului în legătură cu perioada de preschimbare a monedei.

Cu toate acestea, războiul, inclusiv România, nu vor putea participa.

– la sistemul monetar european (S.M.E.), pentru că această opțiune este deschisă doar țărilor membre, doar acestea putând participa la procedurile de coordonare care se află în centrul operațiilor S.M.E.;

– și nici nu vor putea să adopte, în mod unilateral, moneda euro, ceea ce pentru o țară candidată ar constitui o violare flagrantă a spiritului și legii tratatelor europene.

b) **Efectele asupra politicii monetare**

Căderea politicii monetare, nu a existat nici o certitudine specifică în domeniul ratelor de schimb în timpul fazei prelăbiri aderării.

– țările candidat, printre care se situează și România, au fost libere să-și alcătuiască regimul ratelor de schimb pe care îl consideră potrivit, chiar dacă alegerea acestuia trebuie să fie compatibilă cu prevederile contractelor inițiale.

– țările candidat, printre care se situează și România, nu vor putea participa.

– la sistemul monetar european (S.M.E.), pentru că această opțiune este deschisă doar țărilor membre, doar acestea putând participa la procedurile de coordonare care se află în centrul operațiilor S.M.E.;

– și nici nu vor putea să adopte, în mod unilateral, moneda euro, ceea ce pentru o țară candidată ar constitui o violare flagrantă a spiritului și legii tratatelor europene.

c) **Efectele creării monedei unice euro asupra politicii monetare românești**

– Întreprinderile românești deja beneficiază de unele din avantajele legate de crearea euro-util.

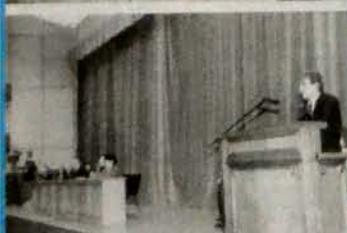
– Întreprinderile noastre care vor face comeră cu mai mulți țări din UE vor suporta, datorită monedei unice, taxe financiare reduse din 3 motive:

– costurile de conversie asociate utilizării mai multe a unei monede sunt, în mod evident, mai puțin ridicate decât cele asociate unei utilizări a 12 monede diferențiate;

– este astăzi mai ușor de către români să se exporte produsele lor către țările din UE, unde moneda unica este acceptată;

– crearea euro-util aduce în Europa un spor de creștere, pentru că el oferă noi oportunități și debusează întreprinderilor exportatori.

Înmânarea diplomelor pentru BURSĂ de MERIT studenților Universității *Spiru Haret*

Facultatea de Limbi și Literaturi Străine Eforturi cu obiectiv unic: Pregătirea de calitate

Educațori prin vocație, adevărați tribuni ai catedrei, cu care este adesea asociat mai cu seamă apăratul universității, se regăsesc în convingerea că optimă formă de comunicare cu ascultătorii depășește accesibilitatea ideală și apelanța la o comunime spirituală specifică. O comunime manifestată uneori numai prin puterea sufletească a ochilor, a privirii imediate de cunoaștere. Este motivul pentru care cei mai buni vorbitori în public se pot manifesta ca atare îndeosebi atunci când întâlnesc apărțirea lor privitor intelligence și interrogative. Priviri scrumitoare, dar și aducătoare de siguranță că cele rostite cad ca semințele într-un pământ mănon. Înaintea acestui miracol, și ca o condiție a lui, tribunism, mărturisitorum, agăzat educatorul autentic trebuie să facă doară unei trăiri unice și una verb care nu se poate dedubla. Ctrezul educatorului se cere transmis, comunicat prin expresii care nu îngăduie variante. Ca un flux nepechete, ca o convingere că nu poate fi răstă uitădă intrăchiripă. Aici este izvorul de originalitate și de convingere al oricarei comunicări, al oricărui cuvânt care să înțeleagă potuțe nu înțimăpără moștenirea de limbă română din latimbul *conventum* care înseamnă „întelegeră”.

Mi-am adus aminte de toate acestea participând la reuniunea prin care, la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, studenților cu medii peste 9, objinute în anul universitar trecut, li s-a înmânat diplomele pentru burse de merit, recent acordate de Fundația România de Mâine. În această facultate, comunimea spirituală dintre profesori și studenți este atât de vie, încât ea ieșe în evidență cu prilejul oricarei manifestări și are o influență binefăcătoare asupra întregului program de activitate universitară. Iar cel dinăuntru atribuit valoric rezultat de aci se oglindesc în concepția sub care fiecare student își însoțește specialitatea cu atare. Cum bine se știe, studenții acestei facultăți se specializează, de regulă, în două din limbi, literaturile și civilizațiile predate aici. și fiecare dintre aceste limbi este însușită în complexitatea ei specifică, dar, totodată, este evaluată și ca o *fereastră românească spre lume*, ca o capă prin care valorile românești acced spre orizonturi. Spiritual comparativ și interdisciplinar se află aici și la ea acasă, prezintă deopotrivă în cursuri și seminarii, în activitățile de cercetare din cercurile științifice studențești, și cum un asemenea spirit concretizează voijnia unanimită a cadrelor didactice și studenților, tocmai el se află la baza comunimii spirituale de care amintem la început.

Din această perspectivă s-a desfășurat, în marele amfiteatră din Soseaua Bereni, nr. 24, și adunarea de acordare a diplomelor pentru burse de merit. Reuniunea a fost deschisă de prof. univ. dr. Elena Balan, prorector al Universității *Spiru Haret*, care a declarat:

Nă aflăm noi, în amfiteatrul mare din sediul Universității *Spiru Haret* din Soseaua Bereni, pentru a participa la înmânarea diplomelor pentru burse de merit celor mai buni studenți ai Facultății de Limbi și Literaturi Străine. Este bine să știm că Fundația România de Mâine a hotărât să ofere, anual, din fonduri proprii, 1 miliard de lei pentru burse de merit,

Facultatea de Muzică Distincții binemeritate

Studentii de la Facultatea de Muzică, participanți la festivitatea de înmânare a Diplomei pentru bursa de merit au vibrat la unison cu cei 7 colegi ai lor care au fost premiați.

Vizibilă marează de emoțiile acestei ceremonii, prof. univ. dr. Carmen Stoianov, decanul Facultății de Muzică, care a înmânat aceste însemne-simbol ale exigenței și calității actului instructiv-educativ, a motivat demersul conducerii Fundației România de Mâine de recunoaștere a eforturilor studenților premiați, subliniind și meritul aproape exclusiv al acestora de a se autodepăși la un altul, de a persevera în aprofundarea cunoștințelor, în largirea orizontului lor artistic, în general, și de specialiste, în mod particular, obținând medii generale de peste 9. Să este înțorât faptul că acest efort nu este singular, ci el a fost permanent susținut, încurajat de preocuparea cadrelor didactice care au menținut ambianța de exigență și enoriație, devinând un efort comun.

Prezent la festivitatea aceasta de o factură apartă, prof. univ. dr. Victor Giuleanu a înținut să împărtășească studenților emozia sa, urându-le noi succese pe drumul anilor și afirmați, îndemnându-i să fructifice aceste experiențe, multiplicând rezultatele obținute până acum.

Revenind asupra semnificării momentului, doamna prof. univ. dr. Carmen Stoianov a afirmat că gestul Fundației România de Mâine de profunda prețuire pentru cei înscrisi în prima linie a acumulatorilor de ordin teoretic și practic înseamnă pentru studenți un imbold la autodepășire și la instaurarea unui climat de reală competiție.

Încheierea, doamna decan a remarcat ideea că poate fi ușor să ajungi în frunte, dar este onorant și obligatoriu să menții cel puțin la aceeași cotă. Pentru că nimai aşa se poate exprima sentimentul de gratitudine fără o răspunsă bină meritată.

Acest robust sentiment se regăsește cu relevanță și în rândurile de-a dreptul micătoare, de mulțumire și recunoștiță, adresate de studenți caru au beneficiat de Diploma pentru bursă de merit, condusă de Fundația România de Mâine, rectorul Universității *Spiru Haret*, legătărul lor de a rămâne angajați într-o permanentă competiție deschisă a valorilor universității.

studenților Universității *Spiru Haret* cu rezultate deosebite în pregătirea profesională. În sedința comună a Consiliului Fundației România de Mâine și a Senatului Universității *Spiru Haret* au fost aprobate peste 180 de burse de merit pentru studenții Universității *Spiru Haret*, din anii II, III, IV, care să susțină, prin rezultatele obținute la învățătură, în anul școlar 2000-2001. Potrivit prevederilor Regulamentului de acordare a burselor studenților de merit, cuantumul acestora este diferențiat în funcție de medile obținute în anul universitar anterior și de toxele de rezultători pentru fiecare facultate sau colegiu. Au fost astfel acordate două categorii de burse de merit:

1. burse de merit, categoria A, în valoare de 12,3 milioane lei, pentru studenții cu medii cuprinse între 10 și 9,50;

2. burse de merit, categoria B, în valoare de 6,3 milioane lei, pentru studenții cu medii cuprinse între 9,49 și 9.

Totodată, studenții beneficiari ai acestor burse le sunt înmânate Diplome pentru burse de merit. Pentru a îndeplini această placă misiune, dău cuvântul prof. univ. dr. Domnica Serban, decanul Facultății de Limbi și Literaturi Străine.

Invitată să dă cuvântul, prof. univ. dr. Domnica Serban a spus:

Trăim astăzi un moment deosebit de emoționant din viața acestor mari familiile a noastre. Pentru noi toți, cadre didactice și studenți, festivitatea de azi este o premieră, aducătoare de bucurii și satisfacții la capitolul unei munci neobosită și a unei dăruri demne de laudă pentru profesionismul noastră. Beneficiarii acestei minunate inițiative din Fundația România de Mâine sunt – iată – acești colegi ai dumneavoastră care, înzestrăți cu înșrisuri intelectuale marcate, dar și cu un har filologic deosebit, au reușit să poarte și să valorifice datele native printre un studiu axiduu, ambicioz și printre-o perpetuă dorință de perfecționare. Ei – vorăjăi – atât izbuti să vă ridicăți la cotele cele mai înalte ale pregătirii profesionale, obținând în exclusivitate medii între 9 și 10.

Să ne uităm însă că aceste *roade de excepție* au fost dobândite în condiții *unei maxime exigențe a corporis professoral* și ale unei *stăchete calitative foarte ridicate*.

Criteriul primordial al *calității* s-a impus în facultatea noastră începând cu anul 1997-1998. În februarie anul curent, un număr de absolvenți s-au plasat în detasamentul fruntaș (obținând calificative de 9 și 10). Cei mai buni absolvenți ai noștri ocupă posturi de profesori, traducători, redactori, manageri de firme etc. și că cinste facințături noastre prin prestația lor.

Așadar nu *noutățile calității* ne impresionează astăzi, ci faptul că cei care s-au ridicat la acest standard de pregătire promovează și răspălată binemerită pentru eforturile fizice în

plus, diplomele de merit pe care vi le voi înmâna, precum și borsile de merit pe care le veți primi din partea Fundației România de Mâine se constituie totodată într-un stimulent *vindeț* pentru colegii voștri, în special pentru cei din primii ani de studiu. Peisajul din facultate se va schimba începând de azi. Fiecare studenț, pînă la cel mai pasiv va treăsi la aurul celor prețuioase aici. În mod nemănuitor chiar, fiecare își va reorienta activitatea, în speranța apropiertei de evoluționale de elită.

Felicările clăditășoare pe care vi le adresez în numele tuturor colegilor mei sunt însoțite și de mulțumirile noastre, ale profesorilor, pentru a ne să furnizăm cele mai mari satisfacții profesionale, atât la cursuri, cât și la seminarii. Ați fost cei mai activi interlocutori ai noștri, vă fiți aflat în permanentă într-un dialog competență cu colegii și cu noi pe tema de limbă și literatură, atât produs cele mai bune și frumoase eseuri, atât oferit cele mai adecvate soluții la problemele de gramatică sau la traducările efectuate; mai presus de orice, ne-ai dat și ne dă garantia că domeniul filologic, cu accentul limbile străine, va fi din mai departe cu competență de specialiști de marcat. Pentru toate acestea vă mulțumim din tot sufletul, urindu-vă să atingeți excelență și în activitatea voastră vitatoare.

Evenimentul de astăzi îmi permite să mă refer la un altul, la care vă invit să participați, find la fel de incitant, ce va avea loc sămbăta 30 martie a.c. Este vorba de sesiunea științifică anuală a cadrelor didactice de la facultatea noastră, pe tema *Identitate, pluralism, comparativ*, întrunind 68 de contribuitori, repartizati în 6 secții.

După această allocuție, următorilor 18 studenți al Facultății de Limbi și Literaturi Străine li s-au înmânat Diplomele pentru burse de merit, categoriile A și B.

Burse de merit, categoria A: 1. Axente Luciana, an VI, media 9,56.

Burse de merit, categoria B: 1. Roșia Aurelia Carmen, an II, media 9,30; 2. Lepădatu Ovidiu, an III, media 9,08; 3. Postolache Alina Mariana, an III, media 9,00; 4. Enică Daniela, an IV, media 9,33; 5. Sârba Cristina, an IV, media 9,28; 6. Luca Ana Maria, an IV, media 9,28; 7. Chircă Georgica, an IV, media 9,25; 8. Tănase Grigore Octavian, an IV, media 9,19; 9. Stanimaru Adina, an IV, media 9,00; 10. Ion Mihaela, an IV, media 9,00; 11. Ciochir V. Ana Maria, an IV, media 9,47; 12. Grossu N. Lucia Mihaela, an IV, media 9,19; 13. Gherghina A. Ionica Daniela, an IV, media 9,14; 14. Focșăzanu V. Cătălina, an IV, media 9,11; 15. Constantin N. Maria Simona, an IV, media 9,09; 16. Stan V. Aurelia, an IV, media 9,09; 17. Munteanu (Nestor) F. Violeta, an IV, media 9,09.

Dintre diplومati au lăsat cuvântul Axente Luciana, an IV, Roșia Aurelia Carmen, an II, și Lepădatu Ovidiu, anul III. El ei au mulțumit pentru onoarea acordată și sprijinul ce le-a fost oferit prin atribuirea burselor de merit; și au angajat să-și amplifice eforturile de pregătire și de perfecționare profesională și au adresat tuturor colegilor de la facultate, îndesobie celor din primii ani, invitația de a se mobiliza într-un efort de continuu autodepășire.

In cheiearea acestei reunii festive, prof. univ. dr. Elena Balan, prorector al Universității *Spiru Haret*, îi felicită pe toți bursierii, în numele Consiliului Fundației România de Mâine, al Senatului Universității *Spiru Haret* și al conducerii Facultății de Limbi și Literaturi Străine, exprimându-i, totodată, speranța ca festivitatea de primire din anul vîntur, numărul bursierilor să fie și mai mare. „Noi, cadrele didactice, să sublimăm doamna prorector – suntem alături de dumneavoastră și vă susținem în realizarea obiectivului comun: *un învățământ de calitate*“.

Mihai JORDĂNESCU

Facultatea de Filosofie și Jurnalistică Incurajare efectivă

La Facultatea de Filosofie și Jurnalistică momentul înmânării Diplomelor pentru bursă de merit a avut o încărcătură emoțională deosebită, deoarece evenimentul s-a desfășurat la anul al II-lea la sfârșitul cursului de istorie filosofică, iar la anul al III-lea la începutul cursului de Filosofie contemporană. Deci studenții nu puteau intra în cîrfă vor fi păstrați la un moment de-a dreptul emoționant, nu numai pentru cei 7 beneficiari în acestui ansemnat și răspălată pentru rezultatele excepționale obținute în pregătirea lor universitară, ci și pentru colegii acestora. Alături de studenți au fost prezenți și mai mulți cadre didactice.

În alocuțiunea sa, prof. univ. dr. Ioan N. Roșca, decanul Facultății, a subliniat la fiecare festivitate împărtășită cu înmânarea Diplomei pentru bursă de merit reprezentă o înțâmpinare care continuă o tradiție de la Fundația România de Mâine de a sprijini realizarea unui act instructiv-educativ de calitate și, totodată, un semn de recunoaștere a pregătirii de excepție a studenților astfel premiați.

„Am agravat, evident, inițiativa bunicălită de-a concorda cu acestă diplomă pentru bursă de merit într-un „număr cadru festiv“, de-a dreptul micătoare, de mulțumire și recunoștiță, adresate de studenți care au beneficiat de Diploma pentru bursă de merit, condusă de Fundația România de Mâine, rectorul Universității *Spiru Haret*, legătărul lor de a rămâne angajați într-o permanentă competiție de deschisă a valorilor universității.

recomandare pentru unii au înținut colabotări, chiar contracte, încă de pe bâncile facultății.

Oară obținerea acestei burse reprezintă și o răspunsă pentru dascălii noștri, fiind rezultatul unor eforturi convergenți pentru realizarea unei pregătiri performante în cînd din anul I. Mărturisesc că nici nu bănuim că vor primi o asemenea răspunsă, echivalență și cu un înțedean spre dezvoltarea profesională“.

Salut acordarea Diplomei pentru bursă de merit în cînd Universității *Spiru Haret*, întrucât sunt de patere că în societatea de astăzi un stimulent moral nu este suficient pentru dedicarea întru studiu, ei, în măsură în care acesta există are nevoie și de un suport material a studenților student Silviu Fl. Serban. În felul acesta, sper că majoritatea studenților își vor regăsi activitatea în ceea ce privește prețul de la cînd au efectuat studiul individual.

În cînd ce nu prețește, precizează față de media de 9,33, obținută în urmă examenelor din anul I, a survenit în mod normal, dacă însemnă cînd că dedic studiului aproximativ 90% din timpul efectuat „stările de voghe“. Pe cînd să-mi mențin performanța, dacă nu chiar să- o imbunătățesc“.

La slășirii festivității, au urmat felicitările colegiale, dialogul, schimbul de idei continuând între studenți premiați și cei care doar urpătă la obținerea acestui venitabil anual al calității actului instructiv-educativ.

Adela DEAC

Eveniment editorial

Integrala poeziei lui Octavian Goga

ACADEMIA ROMÂNĂ

FUNDATIA NAȚIONALĂ PENTRU STIINȚĂ SI ARTĂ
Colecția „OPERE FUNDAMENTALE”
Coordonatorul redactor: prof. EUGEN SIMION

Aproape inesecabilă la început, pentru că apoi, din ce în ce mai lipșepe, opinia publică să consimțeze acest fapt ca pe un eveniment de mare însemnatate, apariția colecției de „Opere fundamentale”, susțină Academiei Române, a Fundației Naționale pentru Știință și Artă și însemnată, până astăzi, circa 30 de titluri, se constituie ca o resurrecție a receptării literaturii române. Deocamdată doar a literaturii clasică și moderne, dar, coordonată fiind de academician Eugen Simion, adeptul vizionurilor de sinteză, colecția poate îmbrățișa, cu timpul, toate operele literare românești de referință, trecute prin examenul sever al dureței. Evenimentul ca atare reprezintă, mai întâi, atenția primă făcută cătoate volumele apărute în această colecție au o înținut estetică-grafică exemplară. Pe și miu cum Editura Univers Encyclopedie reușește să reunescă pe cei mai buni îngrăzniți de ediții, consacrați de-a lungul timpului prin lucrări de referință, și cum Tiparul R.A. „Monitorul Oficial” este capabil de asemenea hîntenții tipografice. Această colecție de lucrări literare îpare de pe foaie de biblie, cu un aparat critic (introducere, note, variante, comentarii) adesea impresionant, cu o prezentă bibliofila prin care concurează cu succese celebre culegeri de literatură franceză „La Pléiade”, o asemenea colecție se detacăză pregnant, din massa enormă a tipăriturilor de azi, ca un itinerar al esențelor și originei o parcurge râmâne cu impresia întârziore că literatura română și îndeosebi poezia românească reprezintă un demers spiritual de referință europeană, o voce inconfundabilă prin originalitatea ei. Dacă e bine să nu ne facem astăzi sluzi în nici o privință, cu atât mai mult este nevoie să ne susținem valorile reale ale unei țări și manifestăm înconștientă vocea națională și universală. Nu sună dacă intră „pachetelor” de negociere pentru aderarea la U.E. există și unul referitor la literatură, și sună că există unul referitor la educație și învățământ, iar în discuțiile purtate la Bruxelles pe semnătura noastră, occidentalii au rămas surprinși de atitudinea României în privința sistemului ei de învățământ, egal, sub aspectul cultuștilor, cel din ţările occidentale dezvoltate. Ei bine, în domeniul literaturii cred că suntem și mai avantajati, chiar dacă traducerile operelor fundamentale românești în limbi de mare circulație încă nu sunt mult de dorit, în primul rând din nepășarea autorităților românești. Pentru că dacă sistemul nostru de învățământ, ca și cel economic, administrativ, militar etc. au fost la origine niște proiecții occidentale, mai mult sau mai puțin adaptate, cu timpul, realitățile noastre naționale, literatura, în schimb, ar un statut mult mai reprezentativ. Prin rădăcinile ei ancestrale într-un folclor multimedial, din care a filtrat vocația echilibrului și a acelor sublimne interfețe dintre frumos, bine și adevăr, prin ipostazierile reprezentanților pe care români le-au dobândit în relația lor cu spațiu și timp, cu viață și moarte, cu divinitatea înșăși, ca și prin acest multușit instrument de comunicare care este limba română, literatura noastră reprezintă o componentă definitorie pentru spațiu european. Așa după cum, sub raport lingvistic, evoluția românească nu poate fi pe deplin înțeleasă fără varianța ei românească, tot astfel sinteză spiritualătății europene, în varianța ei literară, primește noi lumini prin felul cum românii se definesc artistic ca mod cotidian de viață și ca existență în perspectiva veșniciei.

OCTAVIAN GOGA

OPERE

I. Poezii • Teatrul Mărturii. Însemnări. Jurnale

Ediție, note, variante și comentarii de
ION DODU BĂLAN
Introducere de
EUGEN SIMION

aceste nedreptăți pleca de la aşa-zisul divorț dintre opera și viață, „un prag de netrecut” – afirmă criticii oficiale ai obștedentului decență și, drept urmare, volume de referință precum Poetii (1905). Ne cnezamă pînă în 1909, Din umbra zidurilor (1913), Cântece fără ţară (1916) și, desătuiți te distanță vizibil de unele neclare actului politice din vîntoarea guvernare Goga-Cuza, erau trecute, pur și simplu, la index din anul 1949. Firește, în anul 1971, marea luptă literară a lui Octavian Goga își putea să se scoată în întregime de sub domnia clesilor anilor ’50, dar scriitorul și editorul cu fine intuiții estetice și sociale, care este prof. univ. dr. Ion Dodu Bălan, deschideu noi perspective de analiză asupra creațiilor dintr-o viață și opera lui Octavian Goga. Sub luminioasele răsfrângeri ale poeziei sale, studiul cu un geamăt din realitatea durerose ale satului transilvan, altă vreme indulgătoare sub ocupație străină, cu crimile acesteia înmaginabile astăzi, viață lui Octavian Goga îi apără exegetul tot mai proscrimă, mai pilditoare, ca și una veritabilă tribun, ca o prelungire a revoluției văzute din poezie. „Rupturi” dintre viață și opera nu numai că palează, în prelungire și împușă ei condiție ireconciliabilă, dar deschideu noi porți de analiză complementară, într-o dialectică estetică din care, treptat, până și accentele esențiale din publicistica lui Goga din anii ’20 și

’30 dobândeau semnificația unor reacții de apărare, ca și în cazul publicisticii lui Hasdeu, Eminescu sau Iorga. Ion Dodu Bălan demonstrează, o dată mai mult, că opera umi mare poet este, dacă nu singura, cea mai importantă biografie a lui, iar caracterul resuscitațional, mesianic al marii poezii transformă viața poetului într-un mit evangeliștic.

Spre o asemenea restituție a condus și conduce planul din poezia lui Octavian Goga. Prin acumularea lui cominică, prin sublimarea metafizică și ridicarea lui la rang de „hvost ritual, transmis fără explicarea sensului” (G. Călinescu), planul astfel desfășurat generează revoltă. Este o reacție nu doar cu o „dubă înțăfătură”, ci plurivalență, întrucât prin acest proces se luminează și înțeleșul noștrilor de soartă, de viață și de moarte, de timp și de spațiu, cu preșință și, uneori, cu vizuinea însăși a divinității. Din cîocnirea acestor înțăfăuri multiple, complexe și variate înnățiere întrugul dramatism și tragicism al lui Octavian Goga, dar și starea finală de linigă, de certitudine și împăcare, pe care critorul o dobândește ca după o împărtășanie. Înțintările cele mai fine din amintita monografie a lui Ion Dodu Bălan, îndepărtă din capitolul Destin și poezie, altăru de cel privind Funcția estetică a elementului religios din lirica lui Goga se revelă acum în totalitate, prin lectura acestui volum de „Opere fundamentale”, unde chemările adânci ale tuturor poezilor lui Octavian Goga, acum publicate laolaltă, sunt înțigute cu o seamă de mărturii și însemnări zilnice ale poetului, proiectând lumini noi asupra stării de spirit originare din care să erupă marea creație.

Ce ne comunică poezia lui Octavian Goga astăzi, în climatul unei tranziții de la o contestare la alta până la cea mai suspectă plăcere a lepădarilor de sine? Simplificând lucrurile, iniția constatare este că el dinamizează emblematic gusa de astăzi al ierarhilor în poezie după alte criterii decât cele pur estetice, gusa adesea sprințuit numai pe expropriație în nume și în interes propriu. Relectarea întregii poezii a lui Goga, parcursă cu arcurițături sale „simple”, de la temelile alcătuite din massivătă grănică pînă la piscurile amețitoare, nu „descoperă” poetul prin excelență căruia toate acurciile „clasică” și „moderne” nu fac decât să-i sporască și mai mult rezistență. Este apărajul suprem al valorii artistice căreia nici o conjunctură nu-i poate diminua esența. Era esență în poezia lui Octavian Goga pură și în formă ingenerătoare ferește între o mare idee, o supremă aspirație națională și trăsătură lor intensă și integrată. Nobelețea „simplității” poeziei toamă aici își are izvorul. Ca, de altă parte, și valoarea de sinteză, grăție căreia poetul Octavian Goga este clasic și modern totodată, cu un registru al expresiei poețice din care se pot revindeca mulți dintre tendințele ulterioare de innoire poetică. Este bine cunoscut că lirica socială de după el îmită integral, iar sentimentul de prigogie, de „om flără pur” din poezia lui Goga este eminentă modern. Bogata musicalitate a poeziei îl apropie tezauri de simbolism. Din perspectiva ultimelor cincisprezece decenii spune apărutul că toamă poezia lui Octavian Goga, accesă într-o care regăsește mitologia satului românesc și care însoțește elegia cu blestemul, a avut capacitatea de aponajea la întreaga insușinată manu festă în tematică și în expresia poeziei așa-zise. Reacția sa de la revoluția românească îl înfrângă, deci liberă în primul rând prin faptul că își revendică deschis subiectivitatea nu ca pe un reflex, ca pe un jumătate adezivă, ci ca pe un cîntări proiecte ordonațioare, ca pe cea mai curată substanță ce să îl temela faptele cu adevarat revoluționare. Are dreptate Eugen Simion să-i încheie remarcabila sa introducere la acest volum prin concluzia memorabilă că poezia lui Octavian Goga „se convertește, pe nesusit, într-o extraordinară reverie a rezucărilor și a îzbăvirii”, iar cel dinții fapt revoluționar și îzbăvitor este realizarea unui mare ideal național.

Cum a fost și rămâne încă – marelle ideal al unității naționale românești.

Mihai IORDĂNESCU

UNUI SCRITOR VÂNDUT

Nu-i simți, în noaptea ta de jale,
Cum vin, convoi întunecat,
Eroii scrisurilor tale
Să îți să proprie de pat?

Vin popi bătrâni cu barba sură,
Tărani cu chip însângerat,
Vine să te blestemă din gură.
Vine să te întrebe de păcat...

Și, spune-mi, nu te-încearcă oare
Un vis cumplit, un vis urât:
Că mîna lor răzbunătoare
Te-a strângă într-o zi de gât?

Din volumul Cântece fără ţară (1916)

Globalizare și cultură

amplioare și dimensiunile lor. Acestea sunt: informație, finanțe, comerț, producție și tehnologie, care încă își susțin oricum, pe o facilitate. Ceea ce se pare că trebuie facut este să-i valorificăm că suntem bine oportunități și să-i atingem că mai mult efecte negative.

Așadar, vom incerca, în cele ce urmează, să abordăm din perspectivă filosofică, raporturile dintre globalizare, cultură globală și identitate culturală. Fără îndoială, globalizarea este aproape omniprezentă în viața noastră cotidiană. Ea se deosebește, însă, de globalitate, care însemnă altceva. Globalitatea se referă la un sistem de relații reciproce, în care sunt cuprinși toți omenei trăitori pe planeta noastră.

Nu este dificil de observat că globalizarea cuprinde, în structura sa, trei dimensiuni distincte: economică, politică și culturală. Lăsând deosepite pe primele două, întrucât depășește sfera de față, vom stațua asupra celei din urmă. Pe fondul omniprezentelor semnelor globalizării este tot mai ușă să întâmpinăm „cultură globală”, sau cum au numit-o unii peiorativ, „cultura McDonald’s”. Dar cum este înțeleasă cultura globală? Se poate distinge două surse de configurație a acestui concept în devinere. Una o constituie fenomenul insușit al globalizării; alături de reprezentări de teoreticieni postmoderniști. Deși aparent sunt divergențe, ambele surse converg spre același punct, sub semnul universalizării pieptelor.

Din perspectiva globalizării, ceas ce adăză se numește „cultura globală” desemnă o realitate omogenă, a cărei conținut, cum observă și Benjamin Barber, o asigură sistemele de comunicații, informație, divertisment și comerț. Simbolurile ei sunt internet, video-ul, serialurile de televiziune, cărțile ușoare, Hard Rock-ul,

parcurile gen Disneyland, localurile McDonald, care nu se impiedică de specificul culturilor naționale și indică un stil de viață global. Produsele acestor culturi, stimulate de un concert în expansiune, sunt o marfă destinate consumului, dar și o ideologie, mai putin dogmatică și amețitoare, dar mai persuasivă, ce modifică scară axiologică, asezată pe treptă, cei mai de sus a valorile utilității. Prin natură lor facilă, hedonistă și superficială, ele au o forță de persuasie neobișnuită, prin care pun stăpânire pe concepțiile orientate îndesiose neînțelepte și neînțelese. Întotdeauna utilitarul ne îndrumă pe o cale mai ușoară și tentată, dar perversă, introducând de derizor, pe cind cealătă cale, a cunoașterii de sine, a devenirei într-o umanitate, este infinit mai grea și, de aceea, plină de sacrificii. Aceasta explica aderența sa redusă în rândul oamenilor, comparativ cu prima cale.

A doua sură ce alimentă conceptul de cultură globală este de natură teoretică și pornește de la postmodernism. De ambiguitate, evaziv, postmodernismul este un current nihilist, o altă formă a nihilismului, care a provocat criza culturii moderne și își propune o nouă rețeauă valorică, bazată pe transgresarea rationalismului clasic, postulând recuperarea altor domenii, pretins mai profunde și mai bogate, ale personalității. Aceste domenii sunt reprezentate în spectru semnificații îndesiose și întrucât se referă la cunoașterea de sine, la devenirea într-o umanitate, este infinit mai grea și, de aceea, plină de sacrificii. Aceasta explica aderența sa redusă în rândul oamenilor, comparativ cu prima cale.

Contrairea ideea de cultură globală. În realitate, individualismul și particularismul, având complet zdințuindate legăturile cu tradiția și valorile specifice comunității etnice, naționale din care îi sunt abstracte, devinute un compus, usor manipulabil și depersonalizat, atunci globalizării uniformizatoare, dominată de consum. Chiar dacă nu recunoscă deschis acest fapt, Anderson nu-l ignora atunci când afirma că, în vremuri noastre, se naște o supracultură globală ce pune la îndemână fragmente și piese ale multor culturi diferite. Înțind sănătatea inventivității și complexitatei gândirii umane, el mutrează speranța, totuși, că această combinație nu va duce la o cultură omogenă, monotonă.

Dale realizări imediate, de până acum, ne îndemnă să credem că ceea ce se-nunță o supercultură va semăna cu un colaj – forumul caracteristică a artei postmoderne –, în care efectul de amănunte contează, nu detaliul. Aceasta, însă, poate fi numai o opiniu, corectă sau falsă. Cu certitudine însă, nu dintr-o povestire legată de sfera de față, vom stațua asupra celei din urmă. Pe fondul omniprezentelor semnelor globalizării este tot mai ușă să întâmpinăm „cultură globală”. Ce valori și credințe vor cibări structurile de bază ale civilizației globale în expansiune? Riscând un răspuns, ce poate fi plasat în cadrul predicatorilor, se afiră că, în răsărit, cultura globală va fi toate fragilită sub raportul patrimonialul de idei și valori comune, dar, indicabil, va fi mult mai diversă de la deosebită. Asemenea prevederii nu sunt de natură să ne aducă înțelegere în suflare, dimpotrivă, determină noi întrebări, cumă să se relateze cu nația culturii globale? Ce se va întâmpla cu identitatea culturală a comunității umane? Care va fi raportul dintre globalitatea și identitatea culturală? Ni se pare că orice tentativă de a căuta răspunsuri vorbește despre înțelegere și extindere, nu de confuzii ce apar în diverse tipuri de discurs pe tema în cauză.

Alături

Bălcescu 1852 - 2002

Promotor al idealului unității naționale a românilor și al făuririi statului român modern

(Continuare din pag. 1)

Sunătre interioare ale lăudriului N. Bălcescu, astăzi ca și sublimat în literatură istorică contemporană, au un suport științific remarcabil; opera sa, slujim de ceea ce a lui M. Kogălniceanu, marcând etapa de început a istoriografiei române moderne. În același timp, studiile sale au un profund spirit militer, servind în mod plenar dezideratelor epocii, inspiratorilor populației române la jumătatea secolului al XIX-lea.

În anul 1844, apărut primul din serie studiile istorice apartinând lui N. Bălcescu, dedicând trecutului organizării militare la români, *"Puterea armată și cinea militărie de la întemeiere"*. *"Povestirea luptelor și ale căror rezultate"*, publicat în băsă, în revista redactată de M. Kogălniceanu și C. Negruzzi, „făcând sămătățile și literatură” (în titlu initial, într-un cenzură), manifestându-se opiniile exceptionale în influențarea reformește regale din 1864 – la sfârșitul vîrstei, la U13 aprile 1891, o distanță în timp de aproape o jumătate de secol de la apariție, aparește studiu lui N. Bălcescu ca unul deschisitor de drumuri în gândirea social-politică a epocii, în acest sens într-o lăudă: „...[...] făcere frânt este un singră la cer în favoarea nemiroșorilor insuși”. Astăzi încă [1891] această lucrare este pledeuștel cel mai elocvent și cel mai vîndic în favoarea marii reforme, un stat de sâptămâni de români. La crearea acestei naționalități, la o reformare socială a românilor, bazată pe sfîrșitele principiu ale dreptății și ale eguației, trebuie să înțelegătoare silințele noastre, România!...” (Iată și ceea ce urmărește: „...[...] făcere frânt este un singră la cer în favoarea nemiroșorilor insuși” (Vîrsta C. Bodor, 1848 în România. O carte în cîteva pagini, București, 1974, p. 46).

Subliniind secretul marilor victoriilor din secolele XIV-XVII, sub conducerea unor mari ximenei care participau gloriei, „la lupu pentru apărare independentă”, el pledează pentru o reorganizare militară care să sărbătorească pregarătirea minimă militară a tuturor locuitorilor țării, potrivit concepției, pe care ulterior o vom vedea înscrisă în *Proclamația de la Iași*, după care orice focalizare trebuie să fie și soldat, găsi să-apare patru la nevoie.

Un alt nouă studiu pe acestă temă, dedicat de acasă datei istoriei armatei moldovene, cu publicat de Bălcescu, doi ani mai târziu, într-o publicație de la București, înrăutățită de către, în colaborare cu August Treboniu Laurian, *Magazin istoric pentru Dacia*, este vorba de studiul mai restrâns *Puterea armată și cinta militărie la moștenirea mărturisitoare*.

Transpare din acest studiu, ca și din alte caiete articolele vîzând trecutul de glorie al neamului, precumprătura lui N. Bălcescu pentru istoria tărâmului, în legătură cu care el răsună și altă idee esențială, marcând evoluția sa spirituală în ajunul revoluției de la 1848, anume necesitatea ridicării materiale a tărâmului, drept condiție indispensabilă a conștersării ei în lupta de emancipare națională.

În începutul volumului din *Magazin istoric pentru Dacia*, în care apăruse textul privitor la trecutul istoric moldovenesc (I-II, 1846), el publică studiul intitulat *Despre stării sociale a minorităților plăgăti în Principatele Române în desfășură temporă*, în care enunță teza constituirii proprietăților boierești pe cădeș depoziderilor priviți la jumătățim, fenomen cu conotările negative grave, de la o anumită etapă istorică, asupra situației politice din Principatele Române. Îta acesta primul din seri studiilor dedicate problemelor agrare în Principatele Române la jumătatea secolului al XIX-lea. Autoritatea cenzurării, el enunță astăzi multă indirecție necesitatea împrișterii parilor ca pamânt, criticând reformele domnitorului C. Mavrocordat, din anii 1746 și 1749, care o dată cu desființarea legii de glebe nu aduceau și împrișterea tărâmulor pe litorale avute în folosință.

Oricum, Bălcescu speră ca studiul său să treacă în vîrstă, „clasele de sus” sentimente de „conține și dreptă”, ca ele să se păstreze de „trebuința d-a înfrâ-

„Tînta noastră... socoteșc că nu poate fi alta decât *Unitatea Națională a Românilor*, Unitate mai întâi în idei și în simțiminte, care să aducă apoi cu vremea Unitatea politică, care să facă din munteni, din basarabeni, din bucovineni, din transilvăneni, din bănățeni, din coto-vlahi, să facă un trup politic, o nație românească, un stat de șapte milioane de români. La crearea acestei naționalități, la o reformare socială a românilor, bazată pe sfîrșitele principiu ale dreptății și ale egalității, trebuie să înțelegătoare silințele noastre, România!...” (Iată și ceea ce urmărește: „...[...] făcere frânt este un singră la cer în favoarea nemiroșorilor insuși” (Vîrsta C. Bodor, 1848 în România. O carte în cîteva pagini, București, 1974, p. 319-320).

Această cunoaștere și posibilitatea a iniția politice, în viața lui N. Bălcescu, este însoțită de o sprijinire puternică în cîteva scrierile, în *Correspondență*, editată G. Zane, București, 1964, p. 95:

Consimt cu importanță atribuția devenită în cadrul guvernului provizoriu sau cu interesul publică incidență de acesă, în cîndul celor trei luni de desfășurare a revoluției din Tara Românească, N. Bălcescu a avut răzgădui să publice că este nemarabile studii, de date acesă în perioada revoluționară, completând elaborările teoretice anterioare sau tratând unele aspecte noi, impuse de mersul revoluției. În august 1848, în contextul traiectoriei cu tureci, care conduceau la autodafă și execuție a generalului Bălcescu și înstărirea unei Locotenente domneste (constituite din I. Heliade, N. Gheorghe și C. Tebă), el publică în *Poporul român* studiul *Drapelul României către Iustitia Păcată*. În cînd trimisă la veciile capitalăi care să-i încercă cu Poarta, sub Mirea cel Bătrân și Vlad Tepeș – și care garantează suveranitatea statului – el susține dreptul Principatelor la autonomie depină, în acest context, în sprijinul demoneștiu sale, cînd apel și la autoritatea științifice europene (Marten și Vatel).

Tot în luna august, în aceeași publicație revoluționară, în conexiune cu dezbatările în

problema agrară din *Comisia Proprietății*, constituită de guvern, într-un serial intitulat *Despre împrișterirea tărâmulor*, el reia analiza, de data aceea, înmulțind pe larg argumentele de ordin național, moral și social, în sprijinul împrișterii tărâmulor cu pășuni, prin despăgubirea proprietarilor.

Activitatea revoluționară, precum și opera de gănditor politică a lui N. Bălcescu nu se încheie în septembrie 1848, cu sfârșitul revoluției din Tara Românească, datorat interesei armelor străine – turci și rusi – intervalul de timp de la aceasta dată și pînă la moartea sa, la Palermo, în noiembrie 1852, fiind marcat de o activitate revoluționară remarcabilă, precum și de noi creații simțibile, într-o scriere: „...drept cea mai frumoasă ce să întăripătrătăredă la un popor” (cf. N. Bălcescu, *Opere IV. Corespondență*, editată G. Zane, București, 1964, p. 95).

Consimt cu importanță atribuția devenită în cadrul guvernului provizoriu sau cu interesul publică incidență de acesă, în cîndul celor trei luni de desfășurare a revoluției din Tara Românească, N. Bălcescu a avut răzgădui să publice că este nemarabile studii, de date acesă în perioada revoluționară, completând elaborările teoretice anterioare sau tratând unele aspecte noi, impuse de mersul revoluției. În august 1848, în contextul traiectoriei cu tureci, care conduceau la autodafă și execuție a generalului Bălcescu și înstărirea unei Locotenente domneste (constituite din I. Heliade, N. Gheorghe și C. Tebă), el publică în *Poporul român* studiul *Drapelul României către Iustitia Păcată*. În cînd trimisă la veciile capitalăi care să-i încercă cu Poarta, sub Mirea cel Bătrân și Vlad Tepeș – și care garantează suveranitatea statului – el susține dreptul Principatelor la autonomie depină, în acest context, în sprijinul demoneștiu sale, cînd apel și la autoritatea științifice europene (Marten și Vatel).

Tot în luna august, în aceeași publicație revoluționară, în conexiune cu dezbatările în

România vîntoare, de Cuvântul său prijejur de implementarea a trei ani de la Adunarea de la Blaj, publicat în 1851, în revista *Junimea română*, sub titlu *Miscrea românilor din Ardeal în 1848*, de sinea analizare sale în problema agrară, apărută la Paris în 1850, sub titlu *Principale economice din Principatul Dunării*; în sfîrșit, de opera închinată lui Mihai Viteazul mai am amintit.

Prin înțeagă a operei naționale, de caracter militant, strâns correlated cu activitatea sa revoluționară, N. Bălcescu rămâne un monument al generativelor de la 1848, fară contribuție să exceptuală, pregătirea ideologică a revoluției, ca și istoria dezfațării acesteia, fiind grău de înțeleas.

La 150 de ani de la trecerea sa în eternitate, cuind unor încercări de minimalizare sau bagatelize, din ultimii ani, datorate ignoranței sau rela vîmpe, opera sa de istoric și gănditor social-politic rămîne un izvor nesecat de inspirație, așa după cum imaginea lui de revoluționar și patriu înflăcărat ne oferă o plăcă vie, care ramâne mereu actuală.

Hoteliul „Ală Trinacria” din Palermo în care, la 29 noiembrie 1852, s-a stins din viață Nicolae Bălcescu. De aici, trupul neînsuflețit a fost dus la cimitirul mănăstirii Capucinilor și înhumat la groapa comună a săracilor

Actualitatea lui Bălcescu

(Continuare din pag. 1)

Nu este el acela care în ultimii ani ai existenței sale, în zilele anilor ale exilului, anunță plin de nestrănumită încredere: „România noastră devă ce va exista!” Deși prematur să sărbătări și împiedicătră să trăiască, Nicolae Bălcescu domină pînă în prezent, cu profili morali și vieti sale de jefu și abrogătoare înregăză genetice a celor care efectiv au sărit la România și din aceleași cauză este astăzi de prezent în stilul și în genul poporului său.

Dar actualitatea lui Bălcescu și locul pe care-l ocupă în istoria României nu se datorează numai acestor cauze, ci și faptul

ca acest „erudit de numă” – cînd apără

Jules Michelet – „inteligent, ardent și entuzias-

tant cînd vine la Ion Ghica – nu i-a fost un

viziunor rupt de realitate, ci dimpotrivă, slujind

„ințeleță liberă”, el a prîvit înainte cu o

extraordinară luciditate, trasând un program

evolutiv, desprinzând trăsăturile direcționale ale unor dezvoltări în care crederea și

înțeleță liberă, și în cînd se înțelege

“cînd se înțelege” – într-o lăudă deosebită

“cînd se înțelege” – într

Emisiuni culturale la tvRM

Luni, 1 aprilie 2002, 16:30: **Maeștrii artei și culturii românești:**

Mihai Mălaimare. Emisiune de Carmen Stoianov. 23:18: **In atelierul de creație:** scriitor Ion Brad. Emisiune de prof.univ.dr. Ion Dodu Bălan.

Vineri, 5 aprilie 2002, 16:00: **Muzica pentru toți.** Portret de interpret: Georgeta Ștefănescu Barnea. Emisiune de Carmen Stoianov.

Sâmbătă, 6 aprilie 2002, 14:30: **Muzică pentru toți.** Portret de interpret: Ion Bogza. Emisiune de Carmen Stoianov și Dumitru Cocea.

18:00: **Idei în contemporaneitate.** Omul și condiția umană în lumea de azi. Invitați: prof.univ.dr. Ion Tudorache, asist.univ. Dragos Popescu. Emisiune de prof.univ.dr. Ioan N. Rosca.

21:00: **II. Caragiale la expoziția din Biblioteca Academiei.** Emisiune de Ion Dodu Bălan și lect.univ. Luiza Marinescu.

Duminică, 7 aprilie 2002, 18:00: **Maestrii artei și culturii românești:** Horea Popescu. Emisiune de Carmen Stoianov și Valeriu Răpeanu.

La tvRM

Marți, 2 aprilie 2002, 19:00: **Literă și spiritul legii.** Emisiune de prof.univ.dr. Corneliu Turianu (r)

20:00: **Diplomatia și diplomații:** Diplomatia - între interes și morală. Emisiune de Constantin Vlad și Nicolae Mardari.

Miercuri, 3 aprilie 2002, 17:00: **In slujba adevărului:** Rolul și importanța consiliilor locale și primăriilor în administrația locală. Emisiune de conf.univ.dr. Petre Bumec (r)

Joi, 4 aprilie 2002, 19:00: **Sănătate pentru toți:** Protect româno-germană de bunăstare ecologică și socială în Munții Apuseni (la Facultatea de Geografie a Universității Spiru Haret). Emisiune de Eugenia Grosu Popescu

19:30: **Societatea românească – încotro?** Trecerea de la sat la oraș – cercetare sociologică. Emisiune de Nicolae Radu

Vineri, 5 aprilie 2002, 21:45: **Societatea românească – încotro?** Trecerea de la oraș la sat – cercetare sociologică. Emisiune de prof.univ.dr. Nicolae Radu (r)

Știri din țară și din întreaga lume pentru cele mai largi categorii de telespectatori

Redactor prezentator: **Bianca MOISESCU**

Programul Televiziunii România de Mâine (tvRM)

Luni	Martî	Miercuri	Joi
1 aprilie 2002	2 aprilie 2002	3 aprilie 2002	4 aprilie 2002
6:00 Matinal	6:00 Matinal	6:00 Matinal	6:00 Matinal
- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, revista presei, interviuri și muzică	- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, revista presei, interviuri și muzică	- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, revista presei, interviuri și muzică	- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, revista presei, interviuri și muzică
10:00 Drept civil (13)	10:00 Drept roman (28)	10:00 Teoria literaturii (2)	10:00 Drept penal – partea specială (16)
10:35 Bazele contabilității	10:30 Istorica economică a României (1)	10:35 Pedagogie generală (6)	11:10 Limba latină (11)
11:10 Psihologia educăcii	10:55 Pedagogie generală (5)	11:05 Limvistica generală (sinteză)	11:40 Geografie economică mondială (3/2)
11:40 Limvistica generală – sinteză	11:25 Anatomie funcională (1)	12:05 Birotecnică (1)	12:30 Istorica economică a României (1)
12:40 Economic politică (23)	12:20 Economic politică (24/1)	12:30 Istorica literaturii române (1/2)	14:00 Stiri
13:10 Statistica economică (14)	13:10 Teoria comunicării (8)	13:10 Drept comercial (3)	14:15 Drept civil an II (3)
14:00 Stiri	14:00 Stiri	13:35 Film documentar	15:30 Etnografie și folclor (1/1)
14:15 Drept internațional public	14:15 Drept penal – partea specială (15)	14:00 Stiri	16:05 Bazele contabilității (1/1)
15:25 Film documentar	15:30 Metode și tehnici de cercetare în sociologie (1)	14:15 Geografie economică mondială (3/1)	16:40 Drept internațional public (1)
16:30 Maeștri artei și culturii românești: Mihai Mălaimare	16:00 Club internațional, Chile	15:20 Istorica literaturii române (5)	17:40 Istorica literaturii române (6)
18:00 Orizonturi economice. Echilibrul schimbulor economice externe	18:00 Film documentar	16:30 Program musical	18:05 Program musical
19:00 Film documentar	19:00 Literă și spiritul legii (r)	17:00 In slujba adevărului (r)	18:30 Film documentar
19:30 Lecția de engleză (4)	20:00 Diplomatică și diplomații	18:00 Orizonturi economice. Agricultura românească	19:00 Sănătate pentru toți
20:05 Program musical	20:00 Program musical	19:00 Film documentar	19:30 Societatea românească – încotro?
20:30 Actualitate	20:30 Actualitate	20:00 Program musical	20:00 Program musical
21:15 Sportul la momentul adevărului	20:30 Actualitate	20:30 Actualitate	20:30 Actualitate
22:45 Ora de română (r)	21:15 Lumea sporturilor (r)	21:15 Lumea sporturilor (r)	21:15 Sportul la momentul adevărului (r)
23:18 In atelierul de creație: scriitorul Ion Brad	22:15 Idei contemporane (r)	22:15 Repere spirituale (reluare)	22:45 Orizonturi economice. Echilibrul schimbulor economice externe (r)
00:18 Program musical nocturn	23:15 Program musical nocturn	23:15 Program musical nocturn	23:45 Universitatea (r)
			00:15 Program musical nocturn

La tvRM

Orizonturi economice

Stimători cititori, și în această săptămână ne vom referi înțâlnirile noastre cu tema micilor cercane ca să urmărим emisiunile cu tematică economică.

Luni, 1 aprilie, orele 18:00: **Orizonturi economice.** Echilibrul schimbulor economice externe – implicații naționale și internaționale. Invitați: prof. univ. dr. Constantin Moisescu, asistent dr. Elena Grigore. Realizator: prof. univ. dr. Constantin Meau.

Miercuri, 2 aprilie, orele 18:00: **Orizonturi economice.** Agricultura românească, prezent și viitor. Invitați emisunile: prof. univ. dr. Traian Lazăr, conf. univ. dr. ing. Radu Costeanu, dr. ing. Vasile Marin, cercetător principal, împreună cu realizatorul emisiunii, prof. univ. dr. Victor Axenteacu, să prezinte studiul dezvoltării agriculturii românești în actuala etapă și tranzitie a economiei.

Vineri, 5 aprilie, orele 18:00: **Dictionary economic.** Impozitul pe venit global. Realizator: universitar dr. Marin Dumitru continuu să răspundă întrebărilor dumneavoastră. Realizator: lector univ. dr. Eugen Ghiorghiu.

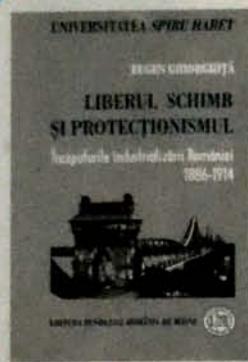
Ne puteți găsi la telefoni 334.99.93 sau fax 334.49.50, pentru a transmite întrebările dumneavoastră în legătură cu problematica economică pe care doară să o cunoașteți. Scrisă ne-păreașă. Televiziunea România de Mâine, Departamentul Economic, Soseaua Bercești nr. 24, Sector 4, București.

Opinia națională	REVISTA OPINIA NATIONALĂ ESTE EDITATĂ DE FUNDATIA ROMÂNIA DE MÂINE.
	Instituție social - umanistică de cultură, știință și învățământ
	Revista se poate procura prin abonament de la toate oficile postale din țară. În Catalogul RODIPET, revista se regăsește la poziția 2.256.
	Solicitarile de abonamente se pot adresa redactiei, cu plată prin mandat postal sau dispozitiv de plată pe adresa: Opinia națională, Splaiul Independenței nr. 313, Sectorul 6, București, Cont 2511.1-23.1 rol - B.C.R. - Sucursala Unirea.
	Machetașa computerizată și tipar executate de LABORATORUL DE TEHNOREDACTARE SI TIPOGRAFIA FUNDATIEI ROMÂNIA DE MÂINE
	Publicația OPINIA NATIONALĂ este înregistrată la Oficiul de Stat pentru înregistrare și Mărci nr. 24.000.7.090.672 din 3 septembrie 1997.

Vineri	Sâmbătă	Duminică
5 aprilie 2002	6 aprilie 2002	7 aprilie 2002
6:00 Matinal	6:00 Matinal	6:00 Matinal
- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, revista presei, interviuri și muzică	- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, interviuri și muzică	- Informații utile, statul medicalu, gimnastică, interviuri și muzică
9:00 Ora de română	9:30 Universitatea	8:00 Sănătate pentru toți (r)
10:00 Teoria comunicării (9)	10:20 Atelier studențesc	8:30 Repere spirituale
11:00 Istorica literaturii române (6)	10:45 Program musical	9:25 Dialog juridic (r)
11:45 Birotecnică (2)	11:30 Lectia de engleză (r)	10:00 Ora cunoașterii. Creativitatea românească
12:20 Pedagogie generală (7)	12:30 Puncte cardinale	11:30 Program musical nocturn
14:00 Stiri	12:30 Ora de muzica	21:00 Muzică ușoară
14:15 Geografie economică mondială (4/1)	13:30 Literă și spiritul legii	21:30 Puncte cardinale
15:15 Limba latină (12)	14:30 Muzică pentru toți	22:30 Ora de muzică (6) (r)
16:00 Muzică pentru toți (r)	15:30 Muzică pentru toți	23:30 Program musical nocturn
17:00 Lumea sporturilor. Salut de la A la Z	15:30 Dictionar economic. Impozitul pe venit global (4) (r)	
18:00 Drept economic. Impozitul pe venit global (4)	16:00 In slujba adevărului. Științele interdisciplinare în pregătirea magistrantului	
18:30 Dialog juridic	17:00 Lumea sporturilor. Glorii ale sportului românesc	
19:00 Lumea în clipuri 2000: A sunț românesc. Invitați: Virgil Cândea și Dan Zamfirulescu	18:00 Program musical	18:00 Maestrii artei și culturii românești
20:00 Program musical	19:00 Film documentar	20:30 Actualitate
20:30 Actualitate	19:45 Program musical	21:00 Muzică ușoară
21:15 Muzică populară	20:30 Actualitate	21:30 Puncte cardinale
21:45 Societatea românească – încotro? (r)	21:00 II. Caragiale la expoziția din Biblioteca Academiei	22:30 Ora de muzică (6) (r)
22:15 Orizonturi economice. Agricultura românească (r)	21:30 Diplomatică și diplomații	23:30 Program musical nocturn
23:15 Program musical nocturn	22:30 Diplomatică și diplomații	

Cartea universitară la Editura Fundației România de Mâine

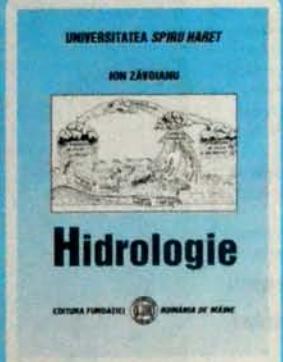
Eugen Ghiorghiță
Liberul schimb și protectionismul.

Incepiturile industrializării României 1886-1914

În cadrul găserii de mizerie la economia de piață în România, în ultimii ani, nu numai pentru economică de orientare liberală (în diverse variante clasice, neclasică și a. s.), ci și pentru majoritatea experților mai tineri - să se sprijină într-o cunoaștere teoretică a economiei politice, este dincolo de orice îndelung că singura cale de angajare a eficienței la nivel național-economic și macroeconomică reprezintă aplicarea principiilor liberală schimb în relație economică internațională și ale liberalizării economice pe plan intern. În acest context, cunoașterea în discuție a practicilor și dispozitivelor protecționistă industrialiști nu poate părea alt demers de prius.

Cărțile se structură în următoarele capitol: I. *Teoria și practica în comerțul internațional în secolul al XIX-lea. 2. Evoluția economică și socială română preindustrială. 3. Adversitatea industrială românească în Rumania în perioada 1872-1914. Disponibilă online la adresa: www.parlament.ro. 4. Politici comerciale a României în perioada 1886-1914. 5. Recenzie la lucrarea de prezentat.*

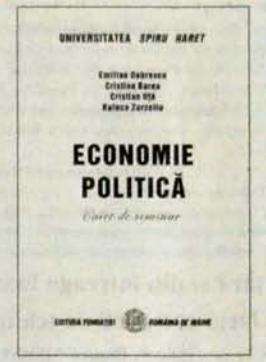
Cărțile se constituie într-un stil însemnat de cunoașteră a interacțiunii dezvoltărilor economice a României în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și primul deceniu al secolului al XX-lea, adresându-se atât studenților facultăților cu profil economic, cât și specialiștilor, precum și unei categorii mai largi de cititori.

Ion Zăvoianu
Hidrologie

EDITURA FUNDATIEI ROMANIA DE MAINE

Lucrarea își propune a realiza o primă inițiere a studenților în problemele hidrologiei generale, urmărind o succesiune logică de la simplu și complex și de la particular la general în studierea resurselor de apă dulce. După o serie de noțiuni introductive, necesare familiarizării cu apă ca obiect de studiu, cu proprietățile ei fizice și chimice și cu mecanismul de regenerare, autorul trece la evaluarea globală a resurselor planetei, evidențind resursele de apă dulce, care pot fi folosite. Se prezintă succint apă sau secară, pătrânlăuș, dinamică și strategie acvifere, menținere și evitare a poluării acviferelor și a resurselor de formă în cariere. O atenție deosebită se acordă râurile, cu atenție prin care circula „dângile pătrânlăuș” poartă-se de la bazinul hidrografic la categoriile morfologice și hidrologice de securitate a apelor, cu caracteristicile hidrografice ale râurilor, cu caracteristicile hidrografice ale băilor metodologice elaborată în cadrul Institutului Național de Meteorologie și Hidrologie pentru determinarea atât a debitelor de apă, cât și a celor de aluviumi în suspensie, ca indicator al stării de degradare a terenurilor. În partea a două a lucrării se dau informații privind facultatea ce rezervă acuviene cu proprietăți și caracteristici diferențiate, ca și asupra ghășierilor în care sunt secvențe 60-70% din resursele de apă dulce ale planetei. Cursul se încheie cu o succintă prezenta a regimului hidrologic al râurilor glob, trezindu-se de aspectele particolare specifice României la imaginea generală a planetei și la regimul de variație a resurselor de apă la nivel global. Prin modul de structurare și de abordare a cunoașterii, în primul rând, studenții vor fi motivați să devină, în primul rând, cunoaștori de la facultate de geologie. Lectorul poate de asemenea, întreaga cunoștință didactică din învățământul preuniversitar și universitar și pe toti cei preoccupați de studiile speciale ca element esențial al existenței vieții pe Terra, ca factor al civilizației, progresului și al dezvoltării durabile viitoare.

Emilian Dobrescu, Cristina Barnă,
Cristian Ută, Raluca Zorzuoli
Economie politică.
Caiet de seminar

Acest caiet de seminar este destinat pregătirii studenților de la facultățile cu profil economic și de la alte facultăți în care se pariază Economia Politică, indiferent de formă de învățământ, dar și altor persoane interesate în studiul economiei.

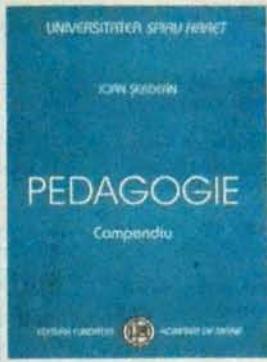
Lucrarea este un proiect în cadrul aplicațiv. Autorii au urmărit, în principal, să obțină deprinderea studenților ca rezolvarea grilelor și a problemelor de micro și macroeconomie.

De asemenea, caietul cuprinde și scheme și reprezentări grafice pentru o mai bună integrare a conceptelor, texte fundamentale de comentarii apărând unor teme importante, proponeri de referate, analize și studii de casă ce urmărește și prezentarea lor la catedre de seminar și a caietelor de seminar.

Unie capoile abordă și aspecte ale economiei românești, ilustrate cu date statistice. Sunt abordate, de asemenea, probleme actuale ale economiei mondiale la începutul acestui mileniu, procesul integrării economice, regionalism și globalizarea.

Carta este structurată în 25 de capitulo, dintre care menționăm: *Economie și situație economică. Obiectivul de studiu al Economiei politice. Metoda în situație economică. Economie de stat. Companie. Companie controllată. Companie controlată. Companie controlată. Control de producție. Concurență și formarea prețurilor. Prețul muncii și salariat. Prețul mănușelor. Dădușă. Prețul capitalului. Prețul valutară. Creșterea și dezvoltarea economică. Problema dezvoltării și răspunsuri în termenii din piață și vedere economică. Vomul. Consumul. Economia și societate. Somgaj. Infilație. Statul și economia. Bandalăra și săracia. Probleme actuale ale economiei României și.*

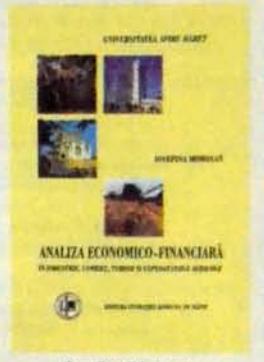
Lucrarea se adresează celor care se pregătesc pentru a îmbrija o carieră cunoașterii, dar și celor ce se pregătesc în vederea susținerii unor examene, fie pentru titularizare în învățământul preuniversitar, fie pentru definirea sau obținerea gradelor didactice științifice. Din aspectul perspectivei, înțregul traseu parcurs în elaborarea lucrării a fost gândit să construiască cunoștințe și să dezvolte competențe în ceea ce mai direct sporește aplicație, cu relativă siguranță, ce se dețin pentru a conduce pe elevi în aventura cunoștințelor, în învățătură. Autorul susține atenției dovezii care să scoată în evidență caracterul practic-aplicativ al procesului învățării. Oricine doresc să participe efectiv la afarașa a totușă poate oferi pedagogic, ca stimul la educare, via implicație și se va convinge de adevărul că, în educare, ca și în altor domenii de cunoaștere, totul pornește de la acțiune, se înflăcăpare prin acțiune și se finalizează în acțiune-comportamente, cu efecte în munca practică. Structurarea lucrării urmărește în liniu mari, domenii cunoștințelor ale pedagogiei și a cunoștințelor de la o cunoștință mai sintetică, mai cunoașteană, ca și selecție mai riguroasă a ceea ce reprezintă temele de referință în actualul educational. S-a avut în vedere o mai strictă ancorare a finalităților în învățământul în relație cu totul aparte ale societății contemporane, secundându-se prioritatea laturii formative a procesului didactic. Sunt prezentate ultimele documente curriculare elaborate și adaptate de formulele competențe, care se desfășoară procesul didactic în învățământul preuniversitar. Toate componentele principalele didactice sunt analizate și ilustrate cu exemple extrase și comentate, chiar din documentele amintite, precum și din experiența didactică.

Ioan Șerdean
Pedagogie
Compendiu

EDITURA FUNDATIEI ROMANIA DE MAINE

Lucrarea se adresează celor care se pregătesc pentru a îmbrija o carieră cunoașterii, dar și celor ce se pregătesc în vederea susținerii unor examene, fie pentru titularizare în învățământul preuniversitar, fie pentru definirea sau obținerea gradelor didactice științifice. Din aspectul perspectivei, înțregul traseu parcurs în elaborarea lucrării a fost gândit să construiască cunoștințe și să dezvolte competențe în ceea ce mai direct sporește aplicație, cu relativă siguranță, ce se dețin pentru a conduce pe elevi în aventura cunoștințelor, în învățătură. Autorul susține atenției dovezii care să scoată în evidență caracterul practic-aplicativ al procesului învățării. Oricine doresc să participe efectiv la afarașa a totușă poate oferi pedagogic, ca stimul la educare, via implicație și se va convinge de adevărul că, în educare, ca și în altor domenii de cunoaștere, totul pornește de la acțiune, se înflăcăpare prin acțiune și se finalizează în acțiune-comportamente, cu efecte în munca practică. Structurarea lucrării urmărește în liniu mari, domenii cunoștințelor ale pedagogiei și a cunoștințelor de la o cunoștință mai sintetică, mai cunoașteană, ca și selecție mai riguroasă a ceea ce reprezintă temele de referință în actualul educational. S-a avut în vedere o mai strictă ancorare a finalităților în învățământul în relație cu totul aparte ale societății contemporane, secundându-se prioritatea laturii formative a procesului didactic. Sunt prezentate ultimele documente curriculare elaborate și adaptate de formulele competențe, care se desfășoară procesul didactic în învățământul preuniversitar. Toate componentele principalele didactice sunt analizate și ilustrate cu exemple extrase și comentate, chiar din documentele amintite, precum și din experiența didactică.

Ioan Șerdean
Analiza economico-financiară
Compendiu

EDITURA FUNDATIEI ROMANIA DE MAINE

Lucrarea se adresează studenților de la facultățile cu profil economic, specialiștilor din unitățile economice din toate sectoarele de activitate: industrie, comerț, turism, agricultură și celor din organele bacăre, fiscale, centrale de consultanți și evaluate.

Cadrul metodologic general de analiză economico-financiară, structurat pe problematică de bază a activității societăților comerciale-industriale, agricole, de comerț și turism, oferă interesante modele de analiză a utilizării resurselor materiale, umane și financiare, a costurilor și rentabilității, a situației patrimonial-financiare și a programele de finanțare a întreprinderii.

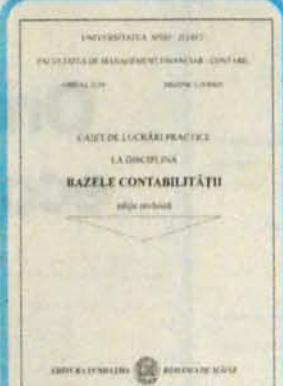
Abordarea intrugii problematică este structurată în 10 capitulo, Capitolul I - *Analiza economico-financiară și managementul modern al firmelor*; Capitolul II - *Fundamentele teoretice și metodologice ale analizei economico-financiare*; Capitolul III - *Analiza ciprelor de afaceri, caietul de lucrări practice*; Capitolul IV - *Analiza ciprelor de contabilitate*; Capitolul V - *Analiza ciprelor de contabilitate intermedie*; Capitolul VI - *Analiza ciprelor de contabilitate patrimonial-financiară intermedie*; Capitolul VII - *Analiza gestiunii resurselor umane*; Capitolul VIII - *Analiza gestiunii resurselor materiale*; Capitolul IX - *Modelul în analiza economico-financiară în comerț, turism și exploatație agricolă*.

Lucrarea este însoțită de o bibliografie utilă în procesul de instruire a studenților.

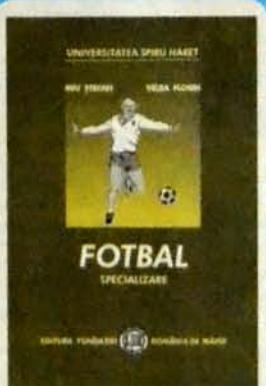

Gheorghe Manolescu

Finanțele întreprinderii

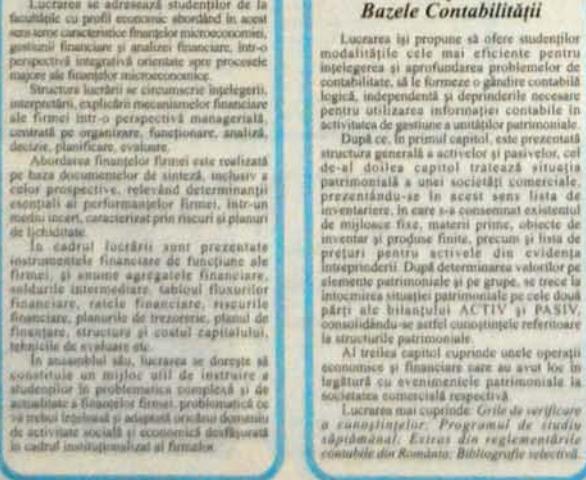

Oprea Călin, Marinică Dobrin
Caiet de lucrări practice la disciplina
Bazele Contabilității

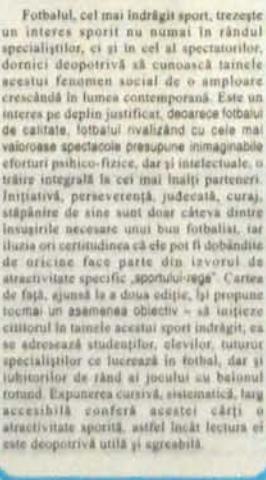

Miu Ștefan, Valea Florin
Fotbal.
Specializare

EDITURA FUNDATIEI ROMANIA DE MAINE

Gheorghe Manolescu
Caiet de lucrări practice la disciplina
Bazele Contabilității

Gheorghe Manolescu
Caiet de lucrări practice la disciplina
Bazele Contabilității

În curs de apariție

Mihai Constantinescu, Marius Amzulescu, Drept contencios constitutional. Sinteză

Transportul aerian. Ghid legislativ

Management Financiar-Contabil.

Monedă și management bancar.

Probleme, texte, grile, concepție

Perfecționarea sistemelor și metodelor de control asupra impozitelor indirecte

Dumitru Marin, Lăcrămoara Haiduc,

Eduard Ionescu, Bianca Preda, Impozitul pe venitul global

Bazele informaticii și noileuri de birotică

Investiții internaționale

Asigurări și reasigurări

Istoria contemporană a României

Istoria relațiilor internaționale (până la mijlocul secolului al XX-lea)

Logica și metalogica, vol. II

Introducere în istoria limbii române, I

Structura și infrastructura țesuturilor la animale

Bolie parazitare la animalele domestice, vol. I

Bolie infecțioase ale animalelor, vol. I

Word, Acces în 5 lecții

Momente în cotidian. Cultura și civilizație germană

Compendum de limba latină

(vol. I, II)

Negajii în limba română

Lengua expandida contemporanea

Experimentarea și monitorizarea construcțiilor din beton armat

Lucrări practice de anatomie veterinară

(aparatură locomotor)

Solfagii

Curs de biochimia efortului

Fiziologia sistemului neuromuscular cu aplicații în sport

Anatomie veterinară (ghid de disecție)

Curs de înoi

Barșech. Baze teorectice și metodice

în practica jocului

Analele Universității Spiru Haret, Seria Științe juridice, nr. 1/2002

Analele Universității Spiru Haret, Seria Istorie, nr. 3/2001